

ปัจจัยความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 : กรณีศึกษาเขตพื้นที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

FACTORS OF THE READINESS OF LOCAL GOVERNMENT ORGANIZATION
AND PEOPLE LEADING TO ASEAN COMMUNITY IN 2015: CASE STUDY OF
THE REGION OF NAKHONSAWAN PROVINCIAL ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION

พรรณอร พัฒนาการคำ *

Phanon Phatthanakhanka *

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาปัจจัยการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558: กรณีศึกษาเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากแบบสอบถาม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ 100 คน (90.01% ของการเลือกกลุ่ม) และประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดนครสวรรค์ 384 คน (100% ของการเลือกกลุ่ม) นำไปวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบ One-sample t-test และ Independent-sample t-test และการวิเคราะห์องค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพร้อมในภาพรวมทั้งหมดของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ($P < .05$) และ พบว่า ในแต่ละรายด้านมีความพร้อมอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน 2) กลุ่มเจ้าหน้าที่ปฏิบัติการกับประชาชน มีทัศนคติต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ไม่แตกต่างกัน ($P < .05$) ใน 4 ด้านคือ ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเทคโนโลยีข้อมูลและสารสนเทศ ด้านการมีส่วนร่วม และ ด้านทัศนคติต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ส่วนด้านทักษะภาษา เจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการมีทัศนคติสูงกว่าประชาชน ($P < .05$) และ 3) ปัจจัยสำคัญของความพร้อมต่อการเข้าสู่อาเซียน มี 6 จาก 41 ประเด็นสำคัญดังนี้ ด้านอัตลักษณ์และความมั่นคงมี 8 ประเด็นสำคัญ ด้านความร่วมมือมี 6 ประเด็นสำคัญ ด้านการติดต่อสื่อสาร มี 7 ประเด็นสำคัญ ด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน มี 8 ประเด็นสำคัญ ด้านการใช้ภาษาอาเซียน มี 7 ประเด็นสำคัญ และ ด้านนโยบายอาเซียน มี 5 ประเด็นสำคัญ ในขณะที่เดียวกันพบว่า ปัจจัยทั้ง 6 ด้านดังกล่าวสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 60.25 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความพร้อม, การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

* Faculty of Political Science, Nakhon Sawan Rajabhat University

ABSTRACT

Objectives of this research was to investigate factors affecting the readiness of the Local Administrative Organization (LAO) and people for entering into ASEAN Community in the year of 2015, in case of the region of Nakhonsawan Provincial Administrative Organization (NPAO).

Methodology was quantitative research, Data from both sets of questionnaires: 100 Practitioners (90.10% of sampling) in the NPAO and 384 Nakhonsawan citizens (100% of sampling) were employed and analyzed by frequency, percentage, means, standard deviation, independent sample t-test, one-sample t-test, and factor analysis.

Findings were as follows: 1) Overall, a readiness of the leading to ASEAN Community in the year of 2015 was at the low level when comparing with established criteria ($P < .05$). Also, as a whole of each aspect toward readiness, all were the same as low level; 2) As comparing viewpoints of Practitioners in the NPAO and people, no significantly differences at the .05 level were found in 4 aspects: Knowledge/understanding; Techno/data/ information; Participation; and Attitudes toward leading to ASEAN community. Moreover, it was revealed that practitioners in the NPAO had viewpoint higher than people in term of Language skills ($P < .05$); and 3) Readiness of leading to ASEAN factors, there were 6 from 41 as crucial aspects: 6 crucial issues for Identify and Security, 6 crucial issues for Cooperation, 7 crucial issues for Communication, 8 crucial issues for Basic ASEAN Knowledge, 7 crucial issues for ASEAN Language, and 5 crucial issues for ASEAN Policy. These all 6 aspects could explain the variance at 60.25 percent and at the .05 level of significance.

Keywords: Readiness, ASAN Community, Local Administrative Organization

1. บทนำ

ประชาคมอาเซียน เริ่มก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ ปี 2510 สิ่งที่เห็นได้ชัดในสายตาของประชาชนของประเทศที่รวมกลุ่มกัน คือ มีการร่วมมือ ร่วมใจพัฒนาในด้านสังคม เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ต่อมาที่ประชุมสุดยอดอาเซียนที่บาหลี เมื่อปี 2546 ได้แสดงเจตนารมณ์ร่วมกันที่จะสร้างประชาคมอาเซียน โดยมีการจัดทำแผนงานด้านต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว และนำมาสู่การจัดทำกฎบัตรอาเซียน เพื่อบรรยายกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กรของอาเซียน ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีกฎกติกาในการทำงาน มีประสิทธิภาพ และเป็นองค์กรเพื่อประชาชนอย่างแท้จริง และที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ ได้รับรองปฏิญญาชะอำ

หัวหน้า ว่าด้วยแผนงานสำหรับการจัดตั้งประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก คือ 1) ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community-APSC) มีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้ประเทศในภูมิภาคอยู่อย่างสันติสุข โดยแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธีและยึดมั่นหลักความมั่นคงรอบด้าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ประชาคมทางการเมืองและความมั่นคงอาเซียน 2) ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) มีวัตถุประสงค์เป็นเป้าหมายด้านเศรษฐกิจหลักที่สำคัญในการขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างอาเซียน ภายหลังการลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน คือการเป็นตลาด และเป็นฐานการผลิตร่วมกัน โดยมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมืออย่างเสรีและเงินลงทุนที่เสรีมากขึ้น มีความสามารถในการแข่งขันสูง มุ่งสร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศอาเซียนและการส่งเสริมการรวมกลุ่มอาเซียนเข้ากับประชาคมโลก 3) ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) มีวัตถุประสงค์ทำให้อาเซียนอยู่ร่วมกันในสังคมที่เอื้ออาทร ร่วมมือกันในด้านต่างๆโดยมีการจัดทำแผน ปฏิบัติการประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน เพื่อมุ่งให้เกิดผล 4 ด้านคือ สังคมเอื้ออาทร แก้ไขผลกระทบต่องานอันเนื่องมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนผ่านการเรียนรู้ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมร่วมกัน (Narong Popruksanant, 2556: 65)

สาระสำคัญที่ถ่ายทอดสู่ประชาชน คือ การเป็นประชาคมอาเซียนไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญในมิติด้านเศรษฐกิจในเรื่องของการเปิดเสรีด้านเศรษฐกิจ การสร้างโอกาสในการขยาย การเจริญเติบโตทางธุรกิจ การศึกษาตลาดและสำรวจความต้องการหรือพฤติกรรมของผู้บริโภค (Consumer behavior) อัตราเงินเฟ้อและอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ประมวลผลได้อย่างเป็นรูปธรรม การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี เพื่อก้าวไปสู่การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกันเท่านั้น แต่ยังมีเป้าหมายในมิติด้านการเมืองความมั่นคง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค อารังไว้ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพการเคารพและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน รวมถึงเสรีภาพขั้นพื้นฐาน และความมั่นคงทางการเมืองและมิติด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นแผนงานที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง ศูนย์กลางมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คุ้มครองและให้สวัสดิการทางสังคมเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี รักษาสิทธิและความยุติธรรมทางสังคม ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งสร้าง อัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity) ให้เกิดการยอมรับและเคารพความแตกต่าง เพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมที่เอื้ออาทร แบ่งปัน และลดช่องว่างระดับการพัฒนาที่แตกต่างกันของประเทศสมาชิก การเข้าใจและเคารพความแตกต่างด้านวัฒนธรรมและประเพณีของประเทศเพื่อนบ้านตามแนวคิดของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนและเข้าใจวิถีชีวิตของประชาชนประเทศนั้นๆ อย่างถ่องแท้และลึกซึ้ง ซึ่งเรื่องเหล่านี้ส่งผลท้ายด้วยการเรียกร้องให้คนไทยตื่นตัวและปรับตัวรองรับการแข่งขันและโอกาสที่กำลังเกิดขึ้นมากมาย และสร้างความตื่นตาตื่นใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอนาคตของภูมิภาคนี้

ปัจจุบันสิ่งที่คนไทยรับรู้ทั่วไปคือภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2558 ประเทศภาคีสมาชิกอาเซียน 10 ชาตินี้จะก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ซึ่งประชาชนโดยทั่วไปของประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงคนไทยยังไม่ได้มีความรู้สึกถึงความเป็น "พลเมืองอาเซียน" ภาคประชาชนไม่มีทิศทางในการเตรียมตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ไม่รู้ว่าจะทำอะไร อย่างไร เมื่อไร และจะพึงใครได้ ในทำนองเดียวกันการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเรื่องการจัดตั้งประชาคมภายในปี 2558 อาเซียน จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับประชาชนทั้งในเรื่องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและรู้สึกเป็นเจ้าของประชาคมที่จะสร้างขึ้น บทเรียนจากสหภาพยุโรปชี้ให้เห็นว่า ประชาคมจะไม่สามารถบรรลุผลได้หากประชาชนไม่ให้การสนับสนุน ประเทศไทยจึงต้องเตรียมความพร้อมโดยเฉพาะการเตรียมประชาชนชาวไทยทุกคนให้มีความพร้อมอันจะทำให้ประชาชนสามารถก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ได้อย่างบรรลุผลได้ภายในปี 2558 ดังนั้นสิ่งที่น่ากังวลในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนคือ การเร่งถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ “ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)” ที่ถูกต้องครบถ้วนทั้ง 3 เสาหลัก การดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายเรื่องการจัดตั้งประชาคมภายในปี 2558 แต่จากผลงานวิจัยของ ปาจารย์ รุจิแสง ศึกษาเรื่อง การเตรียมตัวด้านการศึกษาเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน:กรณีศึกษานักศึกษาคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการเตรียมตัวอยู่ในระดับปานกลาง และการเตรียมตัวน้อยที่สุด คือ การเรียนภาษาอื่นๆ ของประเทศที่เข้าร่วม AEC นอกจากภาษาอังกฤษ (Pajaree Rujisawaeng, 2555) เช่นเดียวกับ สมใจ กงเดิม ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาร่วมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ ที่พบว่า ความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (สมใจ กงเดิม, 2555) และผลการศึกษาของพรทิwa คงคุณ ทำการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ทักษะ และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับควรปรับปรุงมากที่สุด เมื่อพิจารณาถึงความพร้อมของประชาชน จะเห็นได้ว่าแม้รัฐบาลจะสนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานภาครัฐเพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนจำนวนมหาศาล แต่จากผลการศึกษาวิจัยความพร้อมของประชาชน กลับพบว่า ประชาชนยังขาดความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอยู่มาก ดังเช่น งานวิจัยของ วีรากร อุตรเลิศ ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษา:พื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความรู้ความและความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนในระดับที่ต่ำ ด้านการเตรียมความพร้อมของท้องถิ่นเกี่ยวกับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในด้านต่างๆ ทั้งทางสังคมวัฒนธรรม การศึกษา เศรษฐกิจ การบริการและการท่องเที่ยว อยู่ในระดับที่น้อย จังหวัดนครสวรรค์ เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ระหว่างตอนล่างของภาคเหนือและตอนบนของภาคกลาง มีพื้นที่ประมาณ 9,597 ตารางกิโลเมตร ซึ่งถือว่าเป็นเมืองใหญ่อันดับ 2 ของภาคเหนือรองจากเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญในทางประวัติศาสตร์อีกจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย มีพื้นที่ติดต่อกับหลายจังหวัด ได้แก่ ด้านเหนือ ติดต่อกับจังหวัดพิจิตรและกำแพงเพชร ด้านตะวันออกติดกับจังหวัด

เพชรบูรณ์และลพบุรี ด้านใต้ติดกับจังหวัดสิงห์บุรี ชัยนาท และ อุทัยธานี และ ด้านตะวันตกติดกับ จังหวัดตาก ซึ่งถือได้ว่าจังหวัดนครสวรรค์เป็นประตูสู่ภาคเหนือ ส่งผลกับประเทศทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ ด้านการเมืองและความมั่นคง และ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งถ้าเรานำเอกลักษณ์เด่นๆ ของจังหวัดนครสวรรค์ผนวกเข้ากับประชาคมอาเซียน จะทำให้จังหวัดนครสวรรค์เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีความได้เปรียบในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อให้การเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นของจังหวัดนครสวรรค์ได้รับการพัฒนาและ มีการเตรียมความพร้อมเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญ ของศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการ เข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 กรณีศึกษาเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วน จังหวัดกับประชาชนต่อการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการ เข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 กรณีศึกษาเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน กับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 กรณีศึกษาเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

3. ขอบเขตของการวิจัย

ประกอบด้วย 1) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ และ 2) ตัวแปรที่เกี่ยวกับปัจจัยของการเตรียมความพร้อมขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านเทคโนโลยี ข้อมูล และ สารสนเทศ ด้านทักษะภาษา ด้านการ มีส่วนร่วม และ ด้านทัศนคติต่อการเข้าสู่อาเซียน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาและการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey & Descriptive Research Studies) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมา เป็นคำถามเกี่ยวกับ ปัจจัยการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคม อาเซียนในปี พ.ศ.2558 ประกอบด้วย 5 ด้านคือ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียน ด้านเทคโนโลยี ข้อมูล และ สารสนเทศ ด้านทักษะภาษา ด้านการมีส่วนร่วม และ ด้านทัศนคติต่อ การเข้าสู่อาเซียน ในเบื้องต้นได้นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คนตรวจสอบความตรง (Validity) ได้ค่า

สัมประสิทธิ์ความสอดคล้องรวมทั้งฉบับเป็น 0.905 และ ทดสอบความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือ โดยนำเครื่องมือดังกล่าวไปลองใช้ (Tryout) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจริงรวม 60 คน เป็นเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการขององค์การบริหารส่วนจังหวัด 30 คน และ ประชาชน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟาทั้งฉบับเป็น 0.972 และหลังจากเก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมดจำนวน 384 ชุด ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบอัลฟาของแบบสอบทั้งฉบับเป็น 0.972 สำหรับข้อมูลที่ได้เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดถูกนำไปวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติ ได้แก่ จำนวน (Frequency) ร้อยละ (Percentage) การทดสอบค่าเฉลี่ยกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้หรือการทดสอบค่าที่แบบ One-sample t-test และ แบบ Independent Sample t-test การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5. ผลการวิจัย

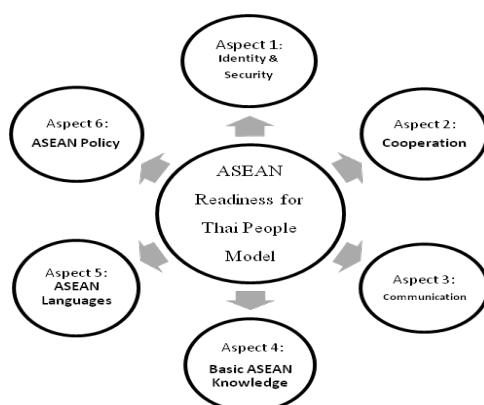
1. ระดับความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 : กรณีศึกษาเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์ สรุปได้ดังนี้

1.1) ภาพรวมความพร้อมเข้าสู่อาเซียน พบว่า ในภาพรวมทั้งหมดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์อยู่ในระดับต่ำ (Mean=3.01) เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (70% หรือ 3.5 ของมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้

1.2) ภาพรวมความพร้อมในแต่ละรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความพร้อมอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ ได้แก่ ด้านทัศนคติต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (Mean=3.18) ด้านความรู้ความเข้าใจ (Mean=3.03) ด้านเทคโนโลยี ข้อมูล และสารสนเทศ (Mean=3.00) ด้านทักษะภาษา (Mean=2.90) และ ด้านการมีส่วนร่วม (Mean=2.98)

2. ปัจจัยของการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ผลการศึกษาเบื้องต้นพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของการวัดความเพียงพอของข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีวัดแบบ ไกเซอร์ เมเยอร์-โอลกิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) มีค่าเท่ากับ 0.967 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ พบว่า ข้อมูลทั้งหมดสามารถสกัดองค์ประกอบได้เป็น 6 ปัจจัยหลัก สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 60.253 และเมื่อพิจารณาประเด็นสำคัญโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบ (Factor Rotated Coefficient) ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์พบว่า มี 41 ประเด็นสำคัญสามารถจัดทำเป็นรูปแบบความพร้อมการสู่อาเซียนสำหรับชาวไทย หรือ ASEAN Readiness for Thai People Model ดังภาพที่ 2 สำหรับรายละเอียดของด้านต่างๆ สามารถตั้งชื่อรายด้านตามความเหมาะสมดังนี้

2.1 ด้าน “อัตลักษณ์และความมั่นคง (Identity & Security)” น้ำหนักองค์ประกอบโดยเฉลี่ยเป็น 0.7276 มี 8 ประเด็นสำคัญคือ 1) การเข้าร่วมประชาคมอาเซียนเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ 2) การสร้างประชาคมอาเซียนเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับประเทศไทย 3) การจัดตั้งอาเซียนมีผลประโยชน์กับประเทศไทย 4) ความพร้อมในการร่วมสร้างความเข้มแข็งของประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน 5) การรวมตัวกันของอาเซียนมีความเหมาะสม 6) ความภูมิใจในความเป็นไทยและความเป็นประชาคมอาเซียน 7) การยอมรับความแตกต่างทางด้านภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม และศาสนาของประเทศในประชาคมอาเซียน และ 8) ความตระหนักในความเป็นประชาคมอาเซียน

ภาพที่ 1 รูปแบบความพร้อมการสู่อาเซียนสำหรับชาวไทย
(ASEAN Readiness for Thai People Model)

2.2 ด้าน “ความร่วมมือ (Cooperation)” น้ำหนักองค์ประกอบโดยเฉลี่ยเป็น 0.6712 มี 6 ประเด็นสำคัญคือ 1) การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนและเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียน 2) การมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับความแตกต่างทางชาติพันธุ์และหลักสิทธิมนุษยชน 3) การมีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการของประชาคมอาเซียน 4) การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการรวมตัวกันของประชาคมอาเซียนและประเทศอาเซียน 5) หน่วยงานท้องถิ่น หรือชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความเชื่อมโยงกับประชาคมอาเซียน และ 6) การมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน

2.3 ด้าน “การติดต่อสื่อสาร (Communication)” น้ำหนักองค์ประกอบโดยเฉลี่ยเป็น 0.6427 มี 7 ประเด็นสำคัญคือ 1) ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน 2) การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาข้อมูล สารสนเทศของประชาคมอาเซียน 3) การนำเทคโนโลยี ข้อมูล หรือสารสนเทศสามารถ

มาปรับใช้กับอาเซียน 4) ความสะดวกสบายในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน
5) Website ที่สามารถศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 6) การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และ
ประเทศอาเซียนให้ผู้อื่นทราบ และ 7) แหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน

3.3 ด้าน “ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (Basic ASEAN Knowledge)”

น้ำหนักองค์ประกอบโดยเฉลี่ยเป็น 0.6419 มีประเด็นสำคัญ 8 ประเด็นคือ 1) ประวัติความเป็นมา
ของอาเซียน 2) ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน 3) คุณค่าในการเป็นส่วนหนึ่ง
ของประชาคมอาเซียนในฐานะพลเมืองอาเซียน 4) วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประชาคมอาเซียน 5)
หลักการพื้นฐานความร่วมมือของประชาคมอาเซียน 6) ประชาคมการเมืองกับความมั่นคงอาเซียน
7) ประชาคมกับการเศรษฐกิจอาเซียน และ 8) ประชาคม สังคม และวัฒนธรรมอาเซียน

3.4 ด้าน “การใช้ภาษาอาเซียน (ASEAN Languages)” (น้ำหนักองค์ประกอบโดย

เฉลี่ยเป็น 0.6277) มี 7 ประเด็นสำคัญคือ 1) การติดต่อสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศผ่านสื่อสังคม
ออนไลน์ (Facebook, Twitter, Google Plus, Line) 2) ความสามารถอ่านหนังสือของประเทศ
อาเซียนได้อย่างน้อย 1 ภาษา (ไม่รวมภาษาไทย) 3) การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้อย่าง
น้อย 1 ภาษา (ภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียน) 4) ความสามารถพูดภาษาของ
ประเทศอาเซียนได้อย่างน้อย 1 ภาษา (ไม่รวมภาษาไทย) 5) ความสามารถฟังภาษาของประเทศ
อาเซียนได้อย่างน้อย 1 ภาษา (ไม่รวมภาษาไทย) 6) การเข้าไปทักทายและสนทนากับชาวต่างชาติ
และ 7) ความสามารถเขียนหนังสือของประเทศอาเซียนได้อย่างน้อย 1 ภาษา (ไม่รวมภาษาไทย)

3.5 ด้าน “นโยบายอาเซียน (ASEAN Policy)” (น้ำหนักองค์ประกอบโดยเฉลี่ยเป็น

0.5574) มี 5 ประเด็นสำคัญคือ 1) กฎบัตรอาเซียน 2) รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบเสาหลัก
ของการรวมตัวกันของประชาคมอาเซียน 3) สัญลักษณ์ประชาคมอาเซียน 4) ภาพรวมความพร้อม
ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และ 5) รัฐบาล/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย
ประชาคมอาเซียนและนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

6. อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่
ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558: กรณีศึกษาเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์
โดยรวมพบว่า ระดับความพร้อมอยู่ในระดับต่ำและเมื่อพิจารณาภาพรวมความพร้อมในแต่ละราย
ด้านประกอบพบว่า ทุกด้านมีความพร้อมอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิด
ของ ซินแคล์ และ แฮงค์ (Sinclair and Hanks) (1987) ที่ระบุว่า การเตรียมความพร้อมที่มี
ประสิทธิภาพต้องมีความเต็มใจ ความกระตือรือร้นที่จะกระทำกิจกรรม

2. ผลการวิจัยการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการขององค์กร
บริหารส่วนจังหวัดกับประชาชนต่อการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ในภาพรวมทั้งหมดพบว่า
กลุ่มเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการ (Officer) และ ประชาชน (Customer) มีทัศนคติต่อความพร้อมของ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนไม่แตกต่างกัน ในทำนองเดียวกันในภาพรวมของแต่ละรายด้านพบว่า ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านเทคโนโลยี ข้อมูล และสารสนเทศ ด้านการมีส่วนร่วม และ ด้านทัศนคติต่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีทัศนะต่อความพร้อมไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยนี้ ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Vilai Changboon (2555) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของบุคคลกรสายสนับสนุนและช่วยวิชาการ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่แตกต่างกัน ทำให้มีการรับรู้เกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 3. ผลการวิจัยปัจจัยการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ที่พบว่า มี 41 ประเด็นสำคัญสามารถจัดทำเป็นรูปแบบความพร้อมเข้าสู่อาเซียนสำหรับชาวไทยหรือ ASEAN Readiness for Thai People Model โดยมีรายละเอียดของด้านต่างๆ สามารถตั้งชื่อรายด้านตามความเหมาะสม ประกอบด้วยด้านอัตลักษณ์ และความมั่นคง (Identity & Security) ในทำนองเดียวกันสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ อดทน ที่พบว่า ส่วนใหญ่สมาชิกกลุ่มเกษตรกรของประชาชนตำบลวังห้ว อำเภอกาหลง จังหวัดระยอง มีความคาดหวังในระดับมาก ในด้านอัตลักษณ์และความมั่นคง (Identity & Security) ส่วนด้านความร่วมมือ (Cooperation) ของงานวิจัยครั้งนี้พบว่า มี 6 ประเด็นสำคัญมีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนคือ 1) การมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนและเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียน 2) การมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับความแตกต่างทางชาติพันธุ์และหลักสิทธิมนุษยชน 3) การมีส่วนร่วมในการเป็นกรรมการของประชาคมอาเซียน 4) การมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการรวมตัวกันของประชาคมอาเซียนและประเทศอาเซียน 5) หน่วยงาน ท้องถิ่น หรือชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความเชื่อมโยงกับประชาคมอาเซียน และ 6) การมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้าใจกับประชาชนเกี่ยวกับเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียน จะเห็นได้ว่าทั้ง 6 ประเด็นดังกล่าวมีส่วนสำคัญต่อการสร้างความร่วมมือ เพราะล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับประชาชน และเป็นหลักสำคัญของการมีส่วนร่วม งานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ประยูร ศรีประสาธน์ ที่ได้นำเสนอปัจจัยการมีส่วนร่วมโดยนำเสนอไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลักคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ เพศ ปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ได้แก่ การศึกษา อาชีพ รายได้ และการเป็นสมาชิกกลุ่ม และ ปัจจัยด้านการสื่อสาร ได้แก่ การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล เป็นต้น ส่วนด้านการติดต่อสื่อสาร (Communication) มี 7 ประเด็นสำคัญคือ 1) ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอาเซียน 2) การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาข้อมูล สารสนเทศของประชาคมอาเซียน 3) การนำเทคโนโลยี ข้อมูล หรือสารสนเทศสามารถมาปรับใช้กับอาเซียน 4) ความสะดวกสบายในการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับอาเซียน 5) Website ที่สามารถศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน 6) การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน และประเทศอาเซียนให้ผู้อื่นทราบ และ 7) แหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลลภ บัวชุม ศึกษาเรื่องความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีไทยตาม LEG 11 ของสหพันธ์บัญชีนานาชาติมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาความคาดหวังและความเห็นของผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงิน

ต่อความรู้ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีตาม LEG 11 ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหารฝ่ายบัญชีและการเงินคาดหวังต่อความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของนักบัญชีในระดับมาก ขณะเดียวกันความคาดหวังดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับ เพศ อายุ และประสบการณ์ของผู้บริหาร และผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า นักบัญชีในปัจจุบันมีระดับความรู้ความสามารถในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับผลของการวิจัยด้านความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน (Basic ASEAN Knowledge) มี 8 ประเด็นสำคัญคือ 1) ประวัติความเป็นมาของอาเซียน 2) ความหมายและความสำคัญของประชาคมอาเซียน 3) คุณค่าในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียนในฐานะพลเมืองอาเซียน 4) วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งประชาคมอาเซียน 5) หลักการพื้นฐานความร่วมมือของประชาคมอาเซียน 6) ประชาคมการเมืองกับความมั่นคงอาเซียน 7) ประชาคมกับการเศรษฐกิจอาเซียน และ 8) ประชาคม สังคม และวัฒนธรรมอาเซียน จะเห็นได้ว่าทั้ง 8 ประเด็น เป็นองค์ความรู้สำคัญที่ทุกประเทศสมาชิกต้องเผยแพร่และสร้างความรู้ความเข้าใจกับประชาชนของตนเอง เพื่อเตรียมความพร้อม อย่างไรก็ตามสำหรับประเทศไทย แม้ว่าจะได้ยินได้ฟังคำว่าประชาคมอาเซียนกันบ่อยๆ ทั้งจากสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ทั้งวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ มีการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนกันมากขึ้น แต่หลายๆ คนก็ยังคงมีงงอยู่ว่า แล้วประชาคมอาเซียนมันคืออะไร คำว่าอาเซียนอย่างเดียวกับประชาคมอาเซียน มันเรื่องเดียวกันหรือเปล่า และเราจำเป็นต้องเรียนรู้ด้วยหรือรู้หรือไม่รู้จะได้ประโยชน์อะไร อะไรทำนองนี้ เป็นคำถามที่เชื่อแน่ว่าคงจะมีอยู่ในใจของผู้คนเกินครึ่งในสังคมนี้อย่างแน่นอน ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพา คงคุณ ที่ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียนของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับควรปรับปรุงมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วีรากร อุดรเลิศ ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน: กรณีศึกษาพื้นที่เทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ระดับความรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมของท้องถิ่นเพื่อรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบ้านแยง อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก มีความรู้ความและความเข้าใจเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนอยู่ในระดับที่ต่ำ

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องนี้กับกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ เช่น เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง หรือ องค์การบริหารส่วนตำบล ฯลฯ
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบสถานที่หรือหน่วยงานอื่นๆ ประกอบเพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาเปรียบเทียบความแตกต่างของแต่ละสถานที่และหน่วยงาน

3. ควรศึกษาในประเด็นอื่นให้มีความครอบคลุม เช่น ในเรื่องของผลกระทบกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน แนวทางการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปัญหาการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรติดตามผลลัพธ์จากการเตรียมความพร้อมของการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จากการศึกษาวิจัยต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
5. เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน รอบด้าน ในเรื่องการเตรียมความพร้อมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ควรมีการสัมภาษณ์กลุ่มผู้บริหารหรือนักการเมืองท้องถิ่นประกอบด้วย เพื่อนำมาหาแนวทางเตรียมความพร้อมได้อย่างแท้จริง

References

- Chariya Mahayotsanan. (2559). The Development of Roles and Responsibility in Local Administrative Organizations. *Journal OF MCU Social Science Review*, 5(2), 211 – 220.
- Narong Popruksanant. (2556). *ASEAN Studies*. (2nd edition). Bangkok: Seed Ucation.
- Pajaree Rujisawaeng. (2555). *Educational Preparation for ASEAN: A case study of Faculty of Economics*. Chiangmai : Chiangmai University.
- Prayoon Sriprasart. (2542). *Factors Affecting Participation of Education Commission to Elementary Schools in Patoomtani Province*. Nonthaburi: Sukhotaitammatirat Open University.
- Somjai Kongterm. (2555). *Study of Rajabhat Petchaboon University Students Preparation for ASEAN, Supported by Research and Development Research Fund 2555, Faculty of Education*. Petchaboon: Rajabhat Petchaboon University.
- Sutton Srisai. (2551). *Applied Statistics for Sociological Research*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Vilai Changboon. (2555). Knowledge and Understanding of Supporting and Academic Staffs, Faculties of Arts and Sciences, Kampangsaen Campus, About AEC (Master's thesis). Bangkok: Kasetsart University.
- Wichchukorn Narkton. (2559). Good Governance of Fiscal Administration in Local Administration Organization. *Journal OF MCU Social Science Review*, 5(2), 355 – 364.

การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

PROJECT BASED LEARNING IN INSTRUCTIONAL METHODOLOGY AND
MANAGEMENT IN MATHEMATICS 1 COURSE FOR BACHELOR'S DEGREE
STUDENTS OF THE FACULTY OF EDUCATION IN MATHEMATICS AT LOEI
RAJABHAT UNIVERSITY

ศิริพร ศรีจันทร์*

Siriporn Srichantha*

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย จำนวน 33 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) มีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินผลโครงการ แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา การทดสอบค่าที (t-test Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ประกอบด้วย การวางแผนและจัดทำโครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยบูรณาการ ผีตาโขน การศึกษาแนวคิดหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา การศึกษาดูงานที่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเมืองด่านซ้าย (ผีตาโขน) (ประวัติความเป็นมาของผีตาโขน กระบวนการทำหน้ากากผีตาโขน) การเก็บรวบรวมข้อมูล และการเขียนรายงานผลโครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการผีตาโขน รวมทั้งการนำเสนอผล

* Faculty of Education, Loei Rajabhat University

โครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการผีตาโชน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทราบปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหา 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย หลังการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน, การจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1, นักศึกษาระดับปริญญาตรี

ABSTRACT

Objectives of this research were; 1) to study the process of learning using project based learning, 2) to compare the learning achievement in Instructional Methodology and Management in Mathematics 1 course of students using project based learning and 3) to study the students' satisfaction on learning management using project based learning in Instructional Methodology and Management in Mathematics 1 course for bachelor's degree students of the Faculty of Education in Mathematics at Loei Rajabhat University. The sample consisted of 33 fourth year students in Mathematics Education of the Faculty of Education at Loei Rajabhat University. They were selected by cluster random sampling, a classroom is a unit of random. The research instruments included lesson plans using project based learning, achievement test, observation form, interview form, evaluation form, and satisfaction form. The mean, percentage, standard deviation, and t-test for dependent samples were used for data analysis.

The findings of this research were as follows; 1) the process of learning using project based learning in Instructional Methodology and Management in Mathematics 1 course for bachelor's degree students of the Faculty of Education in Mathematics at Loei Rajabhat University consisted of the planning and preparation of the project of learning management in mathematics integrating with Phi Ta Khon, studying concepts of learning management, studying on the curriculum in schools, studying to local museum in Dan Sai (Phi Ta Khon) (The history of Phi Ta Khon, Phi

Ta Khon mask making process), collecting of data, and report writing of the project of learning management integrating with Phi Ta Khon, including presentations of the project of learning management integrating with Phi Ta Khon. The learning process management affects the students to have knowledge and comprehension in the process learning management, learns problem and trouble in the learning management, and solutions for solving those problems as well, 2) the post learning management result using project based learning in Instructional Methodology and Management in Mathematics 1 course for bachelor's degree students of the Faculty of Education in Mathematics at Loei Rajabhat University was higher than that of posttest significantly different at .05 level and 3) the students' satisfaction towards learning management using project based learning in Instructional Methodology and Management in Mathematics 1 course for bachelor's degree students of the Faculty of Education in Mathematics at Loei Rajabhat University was at the highest level.

Keywords: Project Based Learning, Instructional Methodology and Management in Mathematics 1 Course, Bachelor's Degree Students.

1. บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษา ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ ควรจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (Office of National Education Commission, 2553) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ เป็นกระบวนการเรียนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ศึกษาหาคำตอบในเรื่องนั้นๆ ซึ่งมีผู้สอนคอยกระตุ้น แนะนำและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ มาเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานอันเป็นประโยชน์ ตามความถนัดและความสนใจ สามารถทำงานอย่างมีระบบมีกระบวนการทำงานและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถนำเสนอผลงานของตนเองและกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์และประเมินผลงานของตนเองได้ นำเสนอผลการวิเคราะห์ การประเมินผล พร้อม

ข้อเสนอแนะ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขผลงาน จึงเป็นแนวทางเลือกหนึ่งที่นักการศึกษาหลายท่านยอมรับว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนทุกระดับควรนำไปใช้เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน โดยการค้นหาความรู้ ด้วยตนเองด้วยการทำโครงการ (Pimphan Techakup, 2547 ; Ladda Silanoi & Angkana Tungkasamit, 2553 ; Guilford, 1967 ; Suthira Prasertsun, 2555 ; Kanokkorn Medtajit, 2558) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน เป็นกระบวนการเรียนที่เริ่มจากให้ ผู้เรียนเลือกหรือกำหนดชื่อโครงการที่จะศึกษาด้วยตนเองตามความสนใจ การจัดทำโครงการ การวางแผนการดำเนินงาน การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การดำเนินงานของโครงการตามแผนที่วางไว้ รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูล การเขียนรายงานผลโครงการ และนำเสนอผลของโครงการ

รายวิชา การจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 เป็นรายวิชาบังคับซึ่งอยู่ในหมวด วิชาชีพครู ตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 5 ปี) สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ซึ่งเนื้อหาประกอบด้วย วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียนระดับประถมศึกษา รูปแบบการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ การพัฒนาสื่อและแหล่งการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ และการฝึกปฏิบัติการจัดการเรียนรู้ในสถานการณ์จำลองและสถานการณ์จริง การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาดังกล่าวจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากเหตุผลที่กล่าวมา ผู้วิจัยตระหนักในสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากระบวนการและผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย เพื่อเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ และนำผลการวิจัยที่ได้ไป ใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

3. ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 มีจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 2 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษา 70 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษา 33 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) มีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ซึ่งทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้จัดห้องเรียนโดยความสะดวกความสามารถ

ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ผู้วิจัยได้ศึกษาตัวแปรต้นและตัวแปรตาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

2. ตัวแปรตาม คือ

2.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

2.3 ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน

นักศึกษา 33 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) มีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม ซึ่งทางมหาวิทยาลัยราชภัฏเลยได้จัดห้องเรียนโดยความสะดวก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสังเกต 4) แบบสัมภาษณ์ 5) แบบประเมินผลโครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการผีตาโชน 6) แบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยด้วยตนเอง โดยนำเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัยไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ตามรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Kemmis and Mc Taggart, 1990)

4. วิเคราะห์ข้อมูล

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยการนำข้อมูลโดยการรวบรวม เรียบเรียง แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ และทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยการนำคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา มาคำนวณหาร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ โดยใช้สถิติ t-test Dependent

3. การวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย โดยการนำคะแนนมาคำนวณหา ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5. ผลการวิจัย

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ประกอบด้วย การวางแผนและจัดทำโครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยบูรณาการผีตาโชน การศึกษาแนวคิดหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา การศึกษาดูงานที่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเมืองด่านซ้าย (ผีตาโชน)

(ประวัติความเป็นมาของผีตาโขน กระบวนการทำหน้ากากผีตาโขน) การเก็บรวบรวมข้อมูล และการเขียนรายงานผลโครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการผีตาโขน รวมทั้งการนำเสนอผลโครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการผีตาโขน การจัดกระบวนการเรียนรู้ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทราบปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งแนวทางการแก้ไข้ปัญหา

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้ในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาศาสาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ก่อนเรียนและหลังเรียนที่จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ดังตารางที่ 1

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการจัดการเรียนรู้	33	12.94	4.00	12.33
หลังการจัดการเรียนรู้	33	26.74	2.44	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาศาสาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ก่อนการจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.94 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.00 ส่วนหลังการจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 26.74 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.44 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาศาสาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ได้ผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน มีรูปแบบที่น่าสนใจ น่าเรียนรู้	4.70	0.58	มากที่สุด
2. ลำดับขั้นตอนการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน มีความเหมาะสม	4.72	0.58	มากที่สุด
3. เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับวิธีการเรียน	4.70	0.58	มากที่สุด
4. ระยะเวลาในการมอบหมายงาน มีความเหมาะสม	4.46	0.65	มาก
5. นักศึกษา ได้ไปศึกษาดูงาน ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดี	4.90	0.61	มากที่สุด
5. นักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.78	0.50	มากที่สุด
6. นักศึกษาได้รู้จักการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบ	4.23	0.59	มาก
7. นักศึกษาได้ฝึกการทำงานเป็นทีม รับผิดชอบงานมอบหมาย	4.46	0.65	มาก
8. นักศึกษาได้เลือกหัวข้อตามความถนัด/ สนใจ	4.54	0.51	มากที่สุด
9. นักศึกษาได้เรียนรู้การฝึกวิเคราะห์อย่างระบบ	4.38	0.57	มาก
10. นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง	4.84	0.56	มากที่สุด
11. นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงเพื่อสร้างผลงาน	4.75	0.50	มากที่สุด
12. นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง	4.42	0.64	มาก
13. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน	4.70	0.58	มากที่สุด
14. การให้คำปรึกษาหรือคำแนะนำของอาจารย์ในการทำกิจกรรม	4.64	0.57	มากที่สุด
โดยรวมทั้งหมด	4.94	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning) ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.94$, S.D. = 0.62) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ นักศึกษา ได้ไปศึกษาดูงาน ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดี ($\bar{x} = 4.90$, S.D. = 0.61) รองลงมาคือ นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ($\bar{x} = 4.84$, S.D. = 0.56) และนักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ($\bar{x} = 4.78$, S.D. = 0.50) ตามลำดับ

6. อภิปรายผล

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning)

กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาศาขาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ประกอบด้วย การวางแผนและจัดทำโครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยบูรณาการฝึกดาโชน การศึกษาแนวคิดหลักการเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และการศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการ

เรียนรู้ในสถานศึกษา การศึกษาดูงานที่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเมืองด่านซ้าย (ผิตาโชน) (ประวัติความเป็นมาของผิตาโชน กระบวนการทำหน้ากาผิตาโชน) การเก็บรวบรวมข้อมูล และการเขียนรายงาน ผลโครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการผิตาโชน รวมทั้งการนำเสนอผลโครงการเรื่องการจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการผิตาโชน การจัดการกระบวนการเรียนรู้ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการจัดการเรียนรู้ ทราบปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหา ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ดีที่จะนำไป ใช้ในการประกอบอาชีพครูในอนาคตได้ สอดคล้องกับ Hargis (2005) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นวิธีการสอนเชื่อมโยง ผู้เรียนเข้ากับการค้นพบจากคำถาม ข้อเสนอตามความสนใจ ซึ่งผู้เรียนใช้การคิดกระบวนการค้นหา และการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน Dunn (1972) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงการเป็นการสร้างกลุ่มเล็กๆ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการจัดการเรียนรู้จะเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้เรียนมีความรู้สึกโดดเดี่ยวหรืออยู่คนเดียว เนื่องจากมีการทำงานร่วมกันและช่วยกันรับผิดชอบในงานด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง และสยามน อินสอาด (2559) ที่กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนและจัดทำโครงการการศึกษาแนวคิดหลักการ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการเขียนโครงการ รวมทั้งการนำเสนอผลการออกแบบ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการออกแบบเกมและสถานการณ์จำลองได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ และ Pratanporn Oonor (2556) พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Project Based Learning ในรายวิชา 2201-2412 วิชาการเขียนโปรแกรม GUI ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2545 ซึ่งการจัดการกระบวนการ เรียนรู้ดังกล่าว ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการเขียนโปรแกรม GUI ได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ ในระดับปานกลาง แต่สามารถพัฒนาทักษะ การคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง และส่งผลต่อระดับผล การเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างการจัดการสอนโดยใช้โครงงาน เป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนได้ผลิตงานที่เป็นรูปธรรม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย พบว่ามีค่าเฉลี่ย นักศึกษา จำนวน 33 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ก่อนการจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.94 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.00 ส่วนหลังการจัดการเรียนรู้ นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 26.74 และผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานในวิชาการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ 1 ของนักศึกษาสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย หลังการจัดการเรียนรู้ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาได้เลือกเรื่องที่ศึกษาด้วยตนเองตามความสนใจของตนเอง ทำให้สามารถดำเนินโครงการได้อย่างเป็นระบบ ประกอบกับ

อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษา ทำให้นักศึกษาสามารถวางแผนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ประเด็น ปัญหาหรือเลือกหัวข้อที่จะศึกษา การเขียนโครงการ การนำเสนอโครงการ ศึกษาดูงาน การได้รับการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากเพื่อนๆ และอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ มีการนำเสนอความก้าวหน้าของโครงการ ซึ่งเป็นการติดตามการดำเนินงานเป็นระยะๆ ทำให้นักศึกษามีความพร้อมที่จะไปศึกษาดูงาน และไปศึกษาดูงานตามแผนที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Prontipa Sriwong (2552); Yurathon Jina & Wipada Yansarn (2559) ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการและส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน

นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ นักศึกษาได้ไปศึกษาดูงาน ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดี รองลงมาคือ นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และนักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามลำดับ นอกจากนี้ นักศึกษามีความเห็นว่า การเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริง มีการวางแผนการทำงานที่เป็นระบบ มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบและทำงานร่วมกันมีความกระตือรือร้นที่จะค้นหาคำตอบ การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สอดคล้องกับ Wattana Makkasamon (2551) ให้ความหมายไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบโครงการว่าเป็นการจัดประสบการณ์ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงกับเรื่องที่ศึกษา โดยให้เขาได้สังเกตอย่างใกล้ชิดจากแหล่งความรู้ เพื่อค้นพบคำตอบในการจัดกิจกรรมตามวิธีการของเขาเอง เมื่อพบคำตอบก็นำความรู้ที่ได้มาเสนอในรูปแบบต่างๆ โดยนำเสนอต่อเพื่อน ครู ผู้ปกครอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสำเร็จนั้น ดังกล่าวส่งผลให้นักศึกษาได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ดี ได้รับการฝึกและพัฒนา ทักษะการคิด ทักษะการค้นคว้า ทักษะกระบวนการกลุ่ม การทำงานอย่างเป็นระบบ ทักษะทางสังคม ทำให้เกิดความรู้สึภาคภูมิใจในตนเอง เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้จาก ประเด็นที่ต้องการรู้และได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Vilaiporn Promsri (2551); Panya Sripaywong (2556) ที่พบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการ เมื่อสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ นักเรียนจะมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก และพจนนศิรินทร์ ลิ้มปิ่นนันทน์ ที่กล่าวว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนแบบโครงงาน มัลติมีเดียบนแท็บเล็ตอยู่ในระดับมากที่สุด

7. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1) ก่อนการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ อาจารย์ผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนและกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ให้เข้าใจ และควรทำความเข้าใจขั้นตอนในการทำโครงการ

2) การจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐาน อาจารย์ผู้สอนต้องมีความรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นอย่างดี และก่อนให้นักศึกษาทำโครงการ ควรให้ความรู้แก่นักศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเขียนโครงการ องค์ประกอบของโครงการ ก่อนที่จะลงมือปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจและสามารถเขียนโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การวิเคราะห์ข้อมูลและการเขียนรายงานโครงการ อาจารย์ผู้สอนต้องให้ความรู้แก่นักศึกษาในเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และการเขียนรายงานผลการศึกษาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงการเป็นฐานใน รายวิชาอื่นๆ ที่มีเนื้อหาสาระที่เป็นการปฏิบัติ ตามหลักสูตรของสถานศึกษา

2) ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบโครงการสอดแทรกกับการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ

References

- Dunn, Rita. (1972). *Team Learning and Circles of Knowledge. Practical Approaches to individualizing*. West Nyack, New York : Packer Publishing.
- Guzdial, M. (1998). *Technological Support For Project - Based Learning*. ASCD Yearbook: Learning With Technology.
- Guilford, J.P. (1967). *The Nature of Human Intelligence*. McGraw-Hill:Book Company.
- Hargis, J. (2005). *Collaboration, Community and Project-Based Learning-Does It Still Work Online?*. Instructional Media, 32(2).
- Kanokkorn Medtajit. (2558). The Effects of A Program Integrating Goal Setting Into Inquiry Teaching Method on Achievement Motivation and Achievement in Science Subject of Mathayom Suksa 2 Nawaminthrachinuthit Bodindecha Schooo (Bodin 3). *Journal of MCU Social Science Review*, 4(1), 180 - 189.

- Kemmis, S. & Mc Taggart, R. (1990). **The Action Research Planner**. (3rd ed.). Victoria: Deaken University Press.
- Ladda Silanoi & Angkana Tungkasamit. (2553). The Annual General Meeting of : The Development Of Learning Activities By Using Project. Faculty of Education, Khon Khaen University.
- Office of National Education Commission. (2553). **National Educational Law 2542, Revised in (The 3rd Amendment) 2553**. Bangkok: Office of The Prime Minister.
- Pimpan Techakup. (2547). **Thinking and Learner Development By Project: Challenge, Opportunity, and Integration**. Paper for Seminar on The Occasion of 36th Anniversary of Faculty of Education. Khon Khaen University : Klangnanavitaya.
- Panya Sripaywong. (2556). Development of An Instructional Activity Using Project Based Learning Based on the Mini Company Model on the Subject of Career Project for Mathayom Suksa 5 (**Master's Thesis**). Sakon Nakhon : Sakon Nakhon Rajabhat University.
- Prontipa Sriwong. (2552). Learning achievement in health and physical education of Mathayomsueksa III students based on project approach model (**Master's Thesis**). Khon Khaen: Khon Khaen University.
- Pratanporn Oonor. (2556). Instruction Management by Project - Based Learning in Writing GUI Program for Career Certificate Students (**Research Report**). Thai - Taiwan Technology Institute (BDI): Office of Vocational Education.
- Suthira Prasertsun. (2555). Research-Based Project: New Learning Process of Thai Education. Bangkok : The Thailand Research Fund
- Sutini Ratanasri. (2551). English for Communication Learning Achievement Development of The 5th Grade Secondary Students by Using Activity-Based Teaching (**Master's Thesis**). Khon Khaen: Khon Khaen University.
- Vilaiporn Promsri. (2551). Results of Learning Activities of Science Subject About Species Maintaining of Living Organism for 5th Grade Elementary Students by Activity-Based Teaching (**Master's Thesis**). Khon Khaen: Khon Khaen University.
- Vimolrat Suntornrote. (2545). **Student-Centered Instruction**. Mahasarakam: Faculty of Education, Mahasarakam University.

- Wattana Makkasamon. (2551). Project-Based Learning. (2nd ed.). Bangkok: Chulalongkorn University.
- Yurathon Jina & Wipada Yansarn. (2559). Using Project Work Titled Lanna wisdom in Sustainable Development Subject for Undergraduate Students of Rajamagala University of Technology, Lanna. RMUTP Research Journal Special Issue The 5th Rajamangala University of Technology National Conference.

